

Özet

Uluslararası güvenlik bağlamında ana aktörler ortaya çıkmaya başlamıştır. ABD, küresel bir güç; Rusya, nükleer silahları ve askeri yetenekleriyle etkisi Avrupa'nın dışına taşan bir bölge üstü güç; Çin ise büyük ekonomik atılımlar yapan bir küresel güç olarak sistemde konumlanmaktadır. Bu jeostratejik ve jeopolitik rekabette, kutuplar ya da bloklar arasında sıkışmak istemeyen ülkelerden oluşan Küresel Güney olgusu da ortaya çıkmıştır.

Küresel düzen radikal bir şekilde dönüşmektedir. Yeni düzenin oluşmasında iki ana etken belirleyici olacaktır: Ukrayna'daki savaşın nasıl sonlanacağı ve Orta Doğu'nun nasıl şekilleneceği. Her ikisi de Avrupa-Atlantik güvenliğini doğrudan etkilemektedir. ABD-Çin ilişkilerinin nereye evrileceği de bu denklemin bir parçasıdır.

Kurallara dayalı liberal düzen çökmüştür. Ancak çok kutuplu olduğu söylenen bu düzenin istikrar getirmediği de açıkça görülmektedir. Dünyada muazzam bir istikrarsızlık, belirsizlik ve çatışma sarmalına girildiği görülmektedir. İşbirliğinin geri plana itildiği, değerlerin önemini yitirdiği, çıkarların ön planda olduğu ve ilişkilerin pragmatizme dayandığı bir dönem yaşanmaktadır.

Diğer yandan, dünyada yeni kural ve norm oluşturma çabaları sürmektedir. Böylesi bir uluslararası ortamda Türkiye'nin konumu ve oynayacağı rol kritik önemdedir. Kuralsızlığın, istikrarsızlığın ve çatışmaların egemen olduğu bir dünyada Türkiye'nin alacağı kararlar ve yapacağı tercihler hayati önemdedir.

Uluslararası Güvenlik ve Güncel Sınamalar

Mehmet Fatih Ceylan - Büyükelçi (E)

Geçmiş bilmeden ve çözümlemeden günceli anlamak zordur. Güncel meseleleri nesnel bir şekilde değerlendirmeden, geleceği sağlıklı bir biçimde öngörmek mümkün değildir. Bu perspektiften hareketle uluslararası güvenliğe dair bir çerçeve çizmek oldukça önemlidir.

Uluslararası güvenlik kavramı ele alındığında, İkinci Dünya Savaşı sonrası küresel ortam, iki kutuplu bir dünya düzeniyle şekillenmiştir. Bu dönemde, 1949 yılında Kuzey Atlantik Antlaşması Teşkilatı'nın (NATO) kuruluşuyla başlayan ve 1989 yılında Berlin Duvarı'nın yıkılmasıyla sona eren yaklaşık kırk yıl süren Soğuk Savaş döneminden bahsedilmektedir. Bu dönem, bugünü ve küresel düzeni etkileyen gelişmeleri anlamak için önemli bir arka plan sunmaktadır. Berlin Duvarı'nın yıkılmasının ardından sırasıyla Varşova Paktı'nın ve 1991 yılında Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin (SSCB) dağılmasıyla Soğuk Savaş dönemi sona ermiştir.

Soğuk Savaş sonrası dönemi ise yaklaşık on yıllık nispeten istikrarlı bir periyotla sınıflandırmak faydalı olabilir. Bu periyot, nispeten rahat bir nefes alınan ve “umut verici bir dönem” olarak nitelendirilebilir. Yeni yüzyıla birlikte başlayan ve hâlâ evrilmekte olan belirsizlikler, istikrarsızlıklar ve çatışmalarla dolu, kuralsızlığın egemen olduğu sancılı bir geçiş dönemi yaşanmaktadır. Uluslararası güvenliği bu üç ana dönem üzerinden değerlendirmek anlamlı olabilir.

Soğuk Savaş, iki hasım blok arasında geçmiştir. Bir yanda Batı Bloku ve onun kurduğu çeşitli örgütler bulunurken, diğer yanda Sovyet Rusya egemenliğindeki Varşova Paktı bulunmaktaydı. Günümüz gelişmeleriyle kıyaslandığında o dönemde tüm gerilimlere rağmen küresel ilişkilerde nispeten bir istikrar hakimdi. Günümüzde ise adeta tüm dengeler bozulmuş ve her şey rayından çıkmış durumdadır.

Soğuk Savaş'ın bitişiyle özellikle Avrupa güvenliği açısından ülkeler nispeten rahat bir nefes almıştır. NATO bağlamında kolektif caydırıcılık ve savunma geri plana itilirken, bölgesel krizlerde kriz yönetimi ve işbirliğine dayalı güvenlik kavramları ön plana çıkmıştır. Bu on yıllık süreçte Yeni Liberal Düzen olarak adlandırılan işbirlikleri gelişmiştir. Ancak yeni yüzyıla birlikte bu düzen bozulmaya, ilişkiler gerilmeye ve küresel güvenliği etkileyen çatışmalar ortaya çıkmaya başlamıştır.

Soğuk Savaş sonrası dönemde geçmişte hasım olarak görülen Rusya ve kısmen Çin, ABD başta olmak üzere Batı'nın da desteğinde kendilerini küresel sistemle entegre etmeye yönelmişlerdir. Bu süreçteki önemli aktörlerden biri de sessiz sedasız, ancak emin adımlarla yükselen Çin olmuştur. Mao sonrası dönemde Çin, “barışçıl kalkınma” politikasıyla ekonomisini güçlendirmiş ve küresel tedarik zincirlerine entegre olmuştur. 1980'lerden küresel ekonomik daralmaya kadar yıllık ortalama yüzde on büyüme gösteren Çin, 2013 yılından itibaren Xi Jinping liderliğinde yükselen bir küresel güç olarak tüm rakamlarda kendini göstermiştir.

2001 yılında George W. Bush'un başkanlık görevine gelmesiyle birlikte Amerika Birleşik Devletleri (ABD), tek yanlı bir politika ve bu anlamda tek kutuplu bir düzen tesis etmeye yönelmiştir. Bu sapmanın özellikle 2003 yılındaki Irak Müdahalesi ile olumsuz yansımaları ortaya çıkmıştır. Uluslararası meşruiyeti olmayan bu müdahale, kimyasal ve biyolojik silah üretimine dair gerçek olmayan gerekçelere dayanmaktaydı. ABD ve İngiltere'nin el ele verdiği bu askeri müdahale, NATO ülkelerince de tepkiyle karşılanmıştır. Özellikle Fransa, Almanya, Belçika, Hollanda, Lüksemburg, İspanya ve İtalya gibi ülkeler müdahalenin meşru olmadığını güçlü ifadelerle dile getirmişlerdir.

26 Haziran 2025

ABD'nin tek kutuplu düzen arayışı, zaman zaman saldırganlığa varan bir revizyonizme dönüşmüştür. Buna karşılık Rusya da hem revizyonist hem de saldırgan bir çizgiye yönelmiştir. Kısacası ABD'de artan bir revizyonizm, Rusya'da ise önce revizyonist ve ardından saldırgan bir çizgi ortaya çıkmıştır. 2008 yılındaki Rusya-Gürcistan Savaşı ve 2014 yılındaki Kırım'ın işgali ve ilhakıyla başlayan süreç, küresel düzeni kuralızsızlığa sürükleyen bir dönüm noktası olmuştur. 2022 yılının Şubat ayında Rusya'nın Ukrayna'ya karşı başlattığı geniş çaplı işgal harekâtı, küresel düzen açısından tam bir kırılma noktasına dönüşmüştür. Bu süreçte çatışmalar, Orta Doğu'ya sıçramış ve 7 Ekim 2023 tarihinde Hamas'ın İsrail'e saldırısıyla başlayan trajik olaylar zinciri, Gazze'den Lübnan'a, oradan Suriye'ye ve İran'a uzanan bir sarsıntı ve çatışma ortamı yaratmıştır.

Avrupa-Atlantik güvenliğini ve dünya düzenini etkileyen iki büyük gelişme, 2014 yılında Kırım'ın ilhakıyla başlayan ve 2022 yılında Rusya'nın Ukrayna'ya geniş çaplı işgaliyle devam eden süreç ile Orta Doğu'da art arda patlak veren, İsrail'in acımasız operasyonlarıyla çok sayıda sivilin hayatını kaybettiği ve etkilerinin hâlâ yoğun bir şekilde hissedildiği gerilimli ortamdır.

Uluslararası güvenlik bağlamında ana güç aktörleri ortaya çıkmaya başlamıştır. ABD, küresel bir güç; Rusya, nükleer silahları ve askeri yetenekleriyle etkisi Avrupa'nın dışına taşan bir bölge üstü (alt-küresel) güç; Çin ise büyük ekonomik atılımlar yapan bir küresel güç olarak sistemde konumlanmaktadır. Çin ve Rusya, dünyanın tek kutuplu olamayacağını ve çok kutuplu bir düzenin tesis edilmesi gerektiğini savunmaktadır. Rusya bu hedefe saldırgan bir yoldan; Çin ise daha güçlü ve ihtirash bir kulvardan ilerlemektedir. Bu anlamda Rusya'nın aksine Çin'in saldırgan bir tutum sergilediği söylenemez.

Avrupa Birliği (AB) ise son yıllarda özellikle güvenlik ve savunma alanında kendi otonomisini geliştirmeye çalışmaktadır. Ancak Avrupa, Soğuk Savaş sonrası "barış getirisi" döneminde sırtını ABD'ye dayayarak bu getiriden kendi ekonomileri ve toplumları lehine büyük ölçüde yararlanmıştır. Buna rağmen "stratejik bir aktör" haline dönüşebilmeyi başaramamıştır. Hindistan da denkleme giderek daha fazla dahil olmaktadır. Küresel Güney'in sözcüsü olduğunu savunan Hindistan, aynı zamanda Batı ve Doğu dünyasıyla ilişkilerini dengede tutmaya çalışmaktadır.

Bu jeostratejik ve jeopolitik rekabette, kutuplar ya da bloklar arasında sıkışmak istemeyen ülkelerden oluşan Küresel Güney olgusu ortaya çıkmıştır. Tanımı muğlak olmakla birlikte geçmişteki Bağlantısızlar Hareketi'ne benzeyen, ancak daha geniş bir kuşakta yer alan ve ilişkilerinde geçirgenlik bulunan bir grup ülkeden bahsedilmektedir.

Küresel düzenin dönüşümüne yönelik arayışlar da mevcuttur. Bağımsız Devletler Topluluğu (BDT), Kolektif Güvenlik Antlaşması Örgütü (KGAÖ), Şanghay İşbirliği Örgütü (ŞİÖ) ve Avrasya Ekonomik Birliği (AEB) ve BRICS gibi yapıların ortaya çıkışı, bunun göstergeleridir. Bu anlamda BRICS, G20, G7 ve bir dönem G8 gibi yapılar arasındaki geçirgenlik de dikkat çekicidir. Örneğin BRICS üyeleri, aynı zamanda G20 üyesidirler ve G20 kararlarına imza atmaktadırlar.

Küresel düzen radikal bir şekilde dönüşmektedir. Bu dönüşüm, dünyayı çok kutuplu bir sisteme mi, yoksa ABD ve Çin'in başını çektiği iki bloklu bir düzene mi götürecektir, bunu öngörebilmek kolay değildir. Yeni düzenin oluşmasında iki ana etken belirleyici olacaktır: Ukrayna'daki savaşın nasıl sonlanacağı ve Orta Doğu'nun nasıl şekilleneceği. Her ikisi de Avrupa-Atlantik güvenliğini doğrudan etkilemektedir. ABD-Çin ilişkilerinin nereye evrileceği de bu denklemin bir parçasıdır. Çok kutupluluğa gidileceği, yeni alternatifler ve parametreler geliştirileceği sıkça söylenmektedir. Kurallara dayalı liberal düzen çökmüştür. Ancak çok kutuplu olduğu söylenen bu düzenin istikrar getirmediği de açıkça görülmektedir. Dünyada muazzam bir istikrarsızlık ve çatışma sarmalına girildiği görülmektedir. İşbirliğinin geri plana itildiği, değerlerin önemini yitirdiği, çıkarların ön planda olduğu ve ilişkilerin pragmatizme, dolayısıyla perakendeciliğe dayandığı bir dönem yaşanmaktadır.

Geleceğe yönelik farklı bir çerçeveyi konuşmakta fayda vardır. Kıtalar arası bir güvensizlik, belirsizlik ve istikrarsızlık hakimdir. Normlar artık kuralızsızlık, belirsizlik, çatışma ve istikrarsızlık üzerine kuruludur. Soğuk Savaş dönemi, günümüze kıyasla daha istikrarlı görünmektedir. Belirli bir blok içerisindeki ülkeler, o bloğun normlarına, kurallarına uyum sağlamak zorundaydı. Bu yüzden blok içindeki ülkelerin diplomatik manevra alanı da oldukça kısıtlıydı ve devletler, ilişkilerini istediği ölçüde genişletmekte zorlanmaktaydılar. Bu durum hem Doğu hem Batı Bloku için geçerliydi. Ancak Türkiye, yeri geldiğinde otonom çizgisini takip etmeyi başarmıştır. 1974 yılındaki Kıbrıs müdahalesi ve Irak'ta terör örgütü PKK'ya karşı yürütülen sıcak takipler, bu dönemde gerçekleşmiştir.

Günümüzde Türkiye, NATO üyesi olarak, müttefiklerle görüş ayrılığına neden olan PYD-YPG-SDG gibi unsurlara karşı dört operasyon yapmıştır. Nitekim, yaşamsal güvenlik çıkarları söz konusu olduğunda hiçbir NATO üyesi ülke, yaşamsal güvenlik çıkarları tehlikeye girdiğinde kendilerinin belirleyecekleri yoldan alıkonamaz. NATO, egemen ülkelerin oluşturduğu bir teşkilattır; egemenlik devredilmez ya da paylaşılmaz. Uluslararası camiada, geniş mutabakata dayalı kurallara bağlı bir düzenin herkesin menfaatine olduğu açıktır. Ancak Birleşmiş Milletler (BM) sistemi, özellikle BM Güvenlik Konseyi, işlevsiz hale gelmiştir. Yeni çağa uygun

26 Haziran 2025

kuralların ve parametrelerin yeniden belirlenmesi gerekmektedir.

Sonuç

Mevcut konjonktür, Birinci Dünya Savaşı'na giden süreci andırmaktadır. Vestfalya Düzeni iki dünya savaşıyla çökmüştür. Milletler Cemiyeti gibi girişimler beklenen sonucu vermemiştir. Günümüzde imparatorluklar yoktur, ancak devlet dışı aktörler (çok uluslu şirketler, Çin ve Avrupa merkezli firmalar) çok güçlüdür. Büyük güçler arası mücadele, ittifaklar ve norm eksikliği, Birinci Dünya Savaşı öncesini çağrıştırmaktadır. Ancak nükleer silahların varlığı büyük bir farktır. Bir kıvılcım, Üçüncü Dünya Savaşı'nı tetikleyebilir ve dördüncüsü olmayabilir. Halihazırda bölgesel ölçekli “mini dünya savaşları” yaşandığı söylenebilir. Norm ve kural eksikliği ile küresel sistemde güç politikalarına dayalı çıkarlar mevcut karmaşa ve belirsizliği körükleyen ana etkenlerdir.

ABD, hâlâ bir süper güçtür ve dünya politikasını etkilemektedir. ABD'nin savunma harcamaları, AB, Çin ve Rusya'yı geride bırakmaktadır. Bu durum, ciddi sarsıntılar da yaratmaktadır. “Değerlerin zayıfladığı, çıkarların ve dar yaklaşımların hâkim olduğu bir ortamda küresel düzenin nasıl oluşturulacağı” sorusuna cevap bulmak son derece önemlidir. Ukrayna'da doğru adımlar atılmıştır, ancak Orta Doğu'da yanlışlar yapılmaktadır ve bu hâlâ devam etmektedir. Batı Dünyası, özellikle ABD, bu süreçte moral üstünlüğünü kaybetmiştir.

Orta Doğu'da büyük dramlar yaşanırken değerler nedense pek gündeme gelmemektedir. “Yeni değerlerin nasıl oluşturulacağı” ve “yeni düzenin hangi değerlere dayandırılacağı” sorularına yanıt aranmaktadır. Bu durum, kaçınılmaz olarak Batı'nın itibar kaybına yol açmakta ve kuralızsızlığa meydan veren bir ortam yaratmaktadır. Yeni kurallar ve normlar oluşturma çabaları vardır, ancak ortak değerler farklı coğrafyalarda farklı şekillerde uygulanmaktadır. Bu da yeni düzenin oluşmasının uzun ve sancılı bir süreç olacağını göstermektedir.

Bu ortamda Türkiye'nin konumu ve oynayacağı rol kritik önemdedir. Kuralızsızlığın, istikrarsızlığın ve çatışmaların egemen olduğu bir dünyada Türkiye'nin alacağı kararlar ve yapacağı tercihler hayati önemdedir. Kuzeyden güneye ve doğudan batıya uzanan bir istikrarsızlık kuşağıyla çevrili olan Türkiye'nin atacağı her adım hem bölge güvenliği hem de Avrupa-Atlantik güvenliği açısından kritiktir. Bu nedenle güç bileşenlerini (siyaset, ekonomi, güvenlik ve savunma) en uygun şekilde kullanmak durumundadır.

ABD ile Avrupa arasındaki ayrışmanın belirginleştiği bu ortamda Türkiye, Avrupa güvenliği ve savunmasında doğru

tercihlerle çok önemli bir rol oynayabilir. Bu, Türk ekonomisi ve savunma sanayisi için yeni fırsatlar da yaratabilir. Ancak bu adımların bütüncül bir stratejiye dayanması şarttır. Kısa, orta ve uzun vadeli olmak kaydıyla farklı değişkenlere uyum sağlayabilen bir stratejiye ihtiyaç vardır. Türkiye'nin çevresindeki coğrafyaya 360 derece bakması gerekmektedir. Tek bir krize ya da ülkeye odaklanmak yeterli değildir. Çünkü bir bölgedeki istikrarsızlık diğerine sıçrayabilmektedir.

Dünyada artık düzen değil, düzensizlik hakimdir. Türkiye, ulusal gücünü bu düzensizliğe göre şekillendirmeli ve ulusal çıkarlarını mevcut ortama göre yeniden tanımlamalıdır. Bu tanımlama sürecinde geniş tabanlı bir toplumsal mutabakat şarttır. Ulusal çıkarları destekleyen, toplumun tüm kesimlerini kapsayan bir uzlaşmadan bu süreç sürdürülemez. Hükümet kararlarının ötesinde devlet ve toplumun iç içe geçtiği ve birbirini destekleyen bir mücadele gerekmektedir. Er ya da geç küresel çapta değerler ve parametreler yeniden belirlenecektir. Henüz tanımlaması zor olan yeni kurallar ortaya çıkacaktır. Türkiye, ulusal çıkarlarını, karşılaştığı sınamaları ve ortaya çıkabilecek fırsatları optimum dengeyi sağlayacak yönde kurgulamalıdır. Bu denge, Türkiye'nin geleceğe daha güvenli bakmasını sağlayacaktır.

Yazar Hakkında

Mehmet Fatih Ceylan - Büyükelçi (E)

Mehmet Fatih Ceylan, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Uluslararası İlişkiler bölümünde öğrenim görmüş, ardından Amerika Birleşik Devletleri'nde (ABD) lisansüstü çalışmalar yaparak yüksek lisans derecesi almıştır. 1979 Kasım'ında Dışişleri Bakanlığı'na katılmış ve yaklaşık kırk yıllık diplomasi kariyerinin ardından, 2019 Şubat'ında kendi isteğiyle emekli olmuştur. Emekliliğinden sonra çeşitli düşünce kuruluşlarında ve medya organlarında dış politikaya ilişkin çalışmaları yayımlanmıştır. Büyükelçi düzeyinde, 2006-2009 yılları arasında Sudan'da, 2013-2018 yılları arasında ise Kuzey Atlantik Anlaşması Teşkilatı'nda (NATO) Daimi Temsilci olarak görev yapmıştır. Daha önceki yurtdışı görevleri arasında İslamabad, Lefkoşa, Brüksel, Düsseldorf, Batı Avrupa Birliği ve Avrupa Birliği nezdindeki Türk misyonlarında Daimi Temsilci Yardımcısı olarak yer almış; son olarak Brüksel'de görev yapmıştır. Ankara'daki son merkez görevinde ise ikili siyasi ilişkilerden sorumlu müsteşar yardımcısı olarak bulunmuştur.

26 Haziran 2025**Türk Diplomasi Tarihi**

Her ne kadar kavram olarak yakın dönemde kullanılmaya başlanmış olsa da diplomasi tarihin her devrinde toplumlar ve devletler arasında sorunların çözümünde önemli rol oynamış ve diplomasiyi yetersiz kaldığı durumlarda savaşlar sorunların temel çözüm mekanizması haline gelmiştir. Ulus devlet yapısının yaygınlaşması ve uluslararası ilişkilerde ulus devletlerin temel aktör olmasından sonra ise diplomasi uluslararası ilişkilerin düzenlenmesinde temel unsur haline gelmiştir.

Devletler arasındaki sorunların çözümünde karar vericilere temel verileri ortaya koyan diplomatlar çok önemli bir rol oynamaktadırlar. Uluslararası ilişkilere yönelik konularda ve sorunların çözülmesinde kamuoyuna yansıyanlar kadar kamuoyuna yansımayan bir çok gelişmede diplomatların önemli etkileri olmuş hatta son dakikada diplomatlar tarafından ortaya konulan öneriler ile savaşlar bile önlenmiştir. Fakat bunların bir kısmı hatıratlarda yer alırken, önemli bir kısmı süreçte damga vuran isimler ile birlikte yok olup gitmektedir.

Kapadokya Üniversitesi (KÜN) ve Ankara Kriz ve Siyaset Araştırmaları Merkezi (ANKASAM) iş birliğinde yürütülen Türk Diplomasi Tarihi projesi ile Türk Diplomasi tarihine ışık tutulması hedeflenmektedir. Başta Dışişleri Bakanlığı olmak üzere ilgili kurum ve kuruluşlarda görev yapmış emekli diplomatlar, askeri personel ve devlet adamlarının konuk olarak katıldığı programlarda, Türk Dış politikasının karar süreci, geçmişte alınmış önemli kararların arkasında yatan gerçekler, uluslararası gelişmelerin basına yansımamış bölümleri gibi konuların ele alınması ve Türk Diplomasi Tarihi konusundaki önemli konularda tarihe not düşülmesi amaçlanmaktadır.

Proje hakkında detaylı bilgiye;
<https://commonhorizon.kapadokya.edu.tr/> adresinden ulaşabilirsiniz.

Prof.Dr. Şafak OĞUZ

2019 yılında Doçentlik ve 2024 yılında Profesör unvanını alan Prof.Dr. Şafak OĞUZ, Türk Silahlı Kuvvetleri'ndeki (TSK) 23 yıllık hizmetinden sonra 2021 yılında emekli olmuştur. Görevi esnasında Birleşmiş Milletler (BM) ve Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) bünyesinde de çalışan OĞUZ, Kitle İmha Silahları, Terörizm, Uluslararası Güvenlik, Uluslararası Örgütler ve Barış ve Çatışma Çalışmaları konularında çalışmalar yapmaktadır. Prof.Dr. Şafak OĞUZ, halen Kapadokya Üniversitesi İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi Dekan Vekili olarak görev yapmaktadır. İyi derece İngilizce ve Almanca bilmektedir.

Prof. Dr. Mehmet Seyfettin EROL

Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden 1993'de mezun oldu. Boğaziçi Üniversitesi'nde 1995'de Yüksek Lisans çalışmasını tamamlayan Erol, 2005 yılında Ankara Üniversitesi'nde yaptı. 2009'da "Uluslararası İlişkiler" alanında doçent ve 2014 yılında da Profesörlük unvanlarını aldı.

Uzmanlık alanları, "Jeopolitik", "Kriz Yönetimi", "Güvenlik", "Türk Dış Politikası" ve "Türk Dünyası" olan Prof. Erol'un, bu konularda çok sayıda bilimsel makalesi ve kitabı bulunmaktadır.

Avrasya Dosyası, Karadeniz Araştırmaları, Gazi Akademik Bakış, Bölgesel Araştırmalar Dergisi, Uluslararası Kriz ve Siyaset Araştırmaları dergileri editörlükleri ile TRT, Kanal A ve BBN Türk'te radyo-televizyon programları yapan, Türkiye'nin önde gelen dergi ve gazetelerinde köşe yazarlığı yapan-görüşleri yayımlanan Prof. Erol, bu çalışmalarından dolayı 2007'de Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı (TÜRKSAV) "Türk Dünyası Hizmet Ödülü", 2015'de Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) "Basın-Fikir Ödülü" başta olmak üzere çok sayıda ödüle layık görülmüştür.

Ufuk, Ankara ve Gazi Üniversitelerinde dersler veren Prof. Erol, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde öğretim üyesi olarak akademik çalışmalarını devam ettirmektedir. Türkiye'nin önde gelen düşünce merkezlerinde (ASAM, SDE, GSAM, USGAM) uzman ve kurucu başkan olarak görevler üstlenen Prof. Erol, 2016'dan bu yana Ankara Kriz ve Siyaset Araştırmaları Merkezi (ANKASAM) Kurucu Başkanı olarak bu alandaki faaliyetlerini devam ettirmektedir.